

اطلاعیه پایانی کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران

کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران در نیمه اول آوریل ۹۸ (فروردین ۷۷) برگزار گردید. در این کنگره حدود ۱۳۰ نفر مرکب از نمایندگان اعضای حزب و ناظرین و مدعوین شرکت داشتند. هیاتی از حزب کمونیست کارگری عراق و حکمت کوتانی، کادر حزب کمونیست کارگری عراق و دبیر سابق کنفدراسیون اتحادیه های کارگری عراق جزو مدعوین کنگره بودند.

کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانبازان راه آزادی و سوسیالیسم کار خود را شروع کرد و پس از تصویب آئین نامه و سخنرانی افتتاحیه منصور حکمت، اعتبار نامه نمایندگان را تصویب نمود و وارد دستور شد. دستور جلسه کنگره عبارت بود از: گزارش، حزب و قدرت سیاسی، گفت و شنود با دفتر سیاسی، انتخابات کمیته مرکزی و سخنرانی اختتامیه. قبل از ورود به دستور، پیام دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری عراق، توسط طاهر حسن و پیام حکمت کوتانی توسط خود وی برای کنگره قرائت شد.

سخنرانی افتتاحیه بر اهمیت حضور کمونیسم رادیکال و کارگری در مرکز فعل و انفعال سیاسی در جامعه تاکید گذاشت و روند حرکت حزب کمونیست کارگری برای تبدیل شدن به یک جریان دخیل و موثر در سرنوشت سیاسی کشور را مورد بررسی قرار داد.

در مبحث گزارش، موقعیت کنونی حزب، پیشرفتهای حزب در فاصله بین دو کنگره، کمبودهای موجود و جهت گیری دور آتی حزب مورد بحث و بررسی قرار گرفت. متن کتبی ارزیابی از فعالیت و عملکرد سازمانی حزب کمونیست کارگری به کنگره ارائه شد. در مبحث گفت و شنود به سوالات و نکات متعددی در مورد جوانب مختلف فعالیت حزب از جانب منصور حکمت و اصغر کریمی، دبیر و معاون دبیر کمیته مرکزی پاسخ داده شد.

در سخنرانی معرفی مبحث "حزب و قدرت سیاسی"، منصور حکمت به رابطه حزب کمونیستی با قدرت سیاسی و شرایط و ملزومات دست بردن به قدرت سیاسی توسط احزاب کمونیست کارگری پرداخت و در همین رابطه در خطوط کلی به ضرورت و پیش شرطهای حضور حزب کمونیست کارگری ایران در صحنه نبرد بر سر قدرت سیاسی در شرایط بحران سیاسی جمهوری اسلامی، اشاره کرد. در ادامه این مبحث سخنرانان متعدد جوانب گوناگون این موضوع را مورد بحث و بررسی قرار دادند.

کنگره ۲۵ نفر را به عضویت کمیته مرکزی انتخاب کرد. اعضای کمیته مرکزی جدید حزب عبارتند از:

محسن ابراهیمی، مینا احدی، ریووار احمد، فرهاد بشارت، نادر بکتاش، فاتح بهرامی، حمید تقوایی، علی جوادی، رحمان حسین زاده، منصور حکمت، شهلا دانشفر، بهمن شفیق، ثریا شهابی، فاتح شیخ الاسلامی، ایرج فرزاد، اصغر کریمی، اسد گلچینی، آذر ماجدی، مجید محمدی، مظفر محمدی، آذر مدرسی، کورش مدرسی، حسین مرادیگی، رضا مقدم، آزاد نسیم.

در پلنوم هشتم کمیته مرکزی که بلافاصله بعد از کنگره برگزار گردید ۷ نفر بعنوان اعضای دفتر سیاسی و ۵ نفر بعنوان اعضای مشاور دفتر سیاسی انتخاب شدند:

اعضای دفتر سیاسی:

حمید تقوایی، رحمان حسین زاده، منصور حکمت،

اصغر کریمی، آذر ماجدی، کورش مدرسی، رضا مقدم

اعضای مشاور دفتر سیاسی:

فاتح بهرامی، علی جوادی، ثریا شهابی، فاتح شیخ الاسلامی، اسد گلچینی

همچنین منصور حکمت و اصغر کریمی بعنوان دبیر و معاون دبیر کمیته مرکزی ابقا گردیدند.

در حاشیه کنگره سمینارها و جلسات متعددی از طرف مسئولین نشریات و مسئولین کمپینها و عرصه های مختلف فعالیت برگزار گردید.

ازجمله این نشست های ویژه میتوان به جلسات زیر اشاره کرد:

جلسه کمیته کردستان

بحث آزاد: رابطه حزب و اتحادیه های کارگری در کشورهای مختلف

جلسه مجله مدوسا

جلسه مجله پوشه

جلسه همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران

گفت و شنود با حکمت کوتانی درباره تاریخ جنبش کارگری و سوسیالیستی عراق

جلسه دفتر افغانستان

جلسه بررسی موقعیت زنان در حزب

کلیه مباحث کنگره با استقبال و شرکت فعال و گسترده رفقای حاضر مواجه شد. کنگره پس از سه روز کار فشرده و در فضای صمیمی و پرشور با سخنرانی اختتامیه منصور حکمت و سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران

۱۷ آوریل ۹۸ (۲۸ فروردین ۷۷)

مصاحبه ایسکرا با منصور حکمت

پیرامون مباحث کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران

ایسکرا: قبل از هرچیز یک سوال فنی: آیا قرار هست متن سخنرانی افتتاحیه کنگره و معرفی بحث حزب و قدرت سیاسی منتشر

شود یا خیر، و کی؟

منصور حکمت: من نوارها را گرفته ام بینم انتشار این دو سخنرانی تا چه حد جا دارد و به چقدر تلخیص و تنظیم احتیاج هست. واضح است که اگر هدف فقط نشر مباحثات کنگره بعنوان "اسناد تاریخی" باشد، میشود عین نوارها را تکثیر کرد یا پیاده کرد و پخش کرد (که البته از قرار معلوم در خانه های حزب در خارج کشور دارند همین کار را میکنند). اما اگر بخواهیم بحثمان را در سطح عمومی طرح و دنبال کنیم، آنوقت باید کاری کنیم که مطلب برای خوانندگان در یک مقیاس وسیع تر قابل استفاده باشد. عجالتا تصور میکنم همان دو سخنرانی ای که گفتید جرح و تعدیل زیادی نخواهد و بشود به زودی منتشرشان کرد.

ایسکرا: تم واحدی که این دو مبحث و به یک معنا کل مباحثات این کنگره را بهم ربط میداد، بحث قدرت سیاسی بود. برجستگی این تم در کنگره آیا اساسا مدیون اوضاع بحرانی کنونی در ایران بود و یا نتیجه رشد حزب و حرکتش در راستای استراتژی سیاسی خودش. بعبارت دیگر فکر میکنید آیا اگر اوضاع ایران مانند ۹ سال قبل بود، باز مساله قدرت سیاسی به موضوعی به این برجستگی در کنگره تبدیل میشد؟

منصور حکمت: به نظر من تحزب کمونیستی از بنیاد به مساله قدرت سیاسی گره میخورد. همه جنبشها لزوما معطوف به دست بردن به قدرت سیاسی، یعنی به دولت، نیستند. اما مقوله دولت، و اینکه دولت در دست کیست، یک رکن تفکر و تحزب کمونیستی است. چند ماه قبل مهدی خانبابا تهرانی در گفتگویی با مسعود بهنود گفته بود که "مشکل اپوزیسیون اینست که به قدرت سیاسی فکر میکند". حکم جالبی است. مبنای نظری بخشهای زیادی از اپوزیسیون پرو رژیم و "ضد ولایت فقیه" دقیقا همین درک است. مبارزه برای قدرت سیاسی دیگر در دستور اینها نیست، هدف اصلاح دولت و سوق دادن جامعه و دولت به یک موازنه مدنی جدید است. اما دولت در تفکر کمونیستی ابزاری مهم در حفظ نظامی طبقاتی است که باید برچیده شود. نمیتوان دولت را نگرفت و جامعه را دگرگون کرد، نمیتوان نظم کهنه را در بعد سیاسی دست نخورده گذاشت و جامعه را در بعد اقتصادی و اجتماعی متحول کرد. نمیتوان دولت را در دست بورژوازی باقی گذاشت و به حاکمیت طبقاتی او بر حیات اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی مردم خاتمه داد. در تئوری کمونیسم باید دولت را گرفت و نهایتا حتی برچید. به این معنی حزب کمونیستی موظف است موضوع قدرت سیاسی و رابطه خویش با قدرت سیاسی را دائما مورد بحث قرار بدهد. برای کمونیستی که پا به میدان گذاشته تا خوشبختی و رفاه و آزادی و برابری ای را که حق مردم زمانه خود میداند متحقق کند، پا گذاشتن به جدال قدرت و تلاش برای در هم کوبیدن ماشین دولتی طبقه حاکم که ضامن محرومیت و بیحقوقی توده وسیع بشریت کارگر است یک فرض است. بنظر من مشکل کمونیسم کارگری دوران ما، بی توجهی اش به مساله قدرت سیاسی و باقی ماندنش در حاشیه معترض و منتقد و روشننگر جامعه است. این جنبش اعتراضی - انتقادی، باید به یک جنبش برای کسب قدرت بدل بشود وگرنه رهایی انسانها (نه انسان مجرد بلکه انسانهای واقعی که در این دنیای واقعی دوران ما زندگی میکنند) یک رویا باقی میماند. به این معنی در غیاب بحران سیاسی در ایران نیز ما میبایست دیر یا زود مساله قدرت سیاسی را بحث میکردیم. اما رویدادهای ایران به این بحث گوشت و پوست میدهد و ملموسش میکند. اجازه میدهد همه مبرمیت و اهمیت مساله را به سرعت تشخیص بدهند.

ایسکرا: این روزها سالگرد سی امین سال "انقلاب ۶۸" اروپاست. رهبران "سر عقل آمده" جنبش ۶۸، که الان نماینده مجلس و مورخ و سبز و سوسیال دموکرات شده اند، در تلویزیونها از خوشباوری ها و جوانی کردن ها و خامی های "انقلابی" آن دورانشان نقل میکنند. در این فضا کنگره ما از بحث قدرت سیاسی شروع میکند. فکر نمیکنی فضای موجود بشدت علیه این "خامی و خوشباوری" سال ۹۸ ما باشد.

منصور حکمت: شاید چهار سال قبل پاسخ این سوال مثبت بود. اما الان اینطور فکر نمیکنم. عکس العمل رسانه های غربی به سالگرد انتشار مانیفست و همینطور سالگرد رویدادهای ۶۸ بنظر من ابدآ آن فضای رجزخوانی سال ۹۲-۸۹ را ندارد. برعکس رنگی از تشویش و تنش در آن هست. از این گذشته، بنظر من معطوف شدن سازمانهایی نظیر ما به بحث مشخص قدرت سیاسی یک کلید تغییر این فضا و به پیش رانده شدن مجدد موضوع مارکسیسم و انقلاب در اندیشه جامعه غربی است (امری که بینهایت برای آینده کمونیسم کارگری حیاتی است). ما شانس خوبی داریم که در مسیر ساختن یک انقلاب کارگری در ایران، در تکان دادن جامعه غربی و بیداری کمونیسم کارگری و مارکسیسم در غرب نیز سهمی جدی ایفا کنیم. جمهوری اسلامی رفتنی است. خواه نا خواه حزب ما و کل جنبش کمونیسم کارگری در صحنه سیاسی ایران در این سالها فعال و مطرح میشود. هیچ چیز به اندازه برافراشته شدن پرچم سرخ کمونیسم کارگری بر فراز تهران و اعلام بیانیه آزادی و برابری مردم در ایران، یا حتی مطرح شدن شانس قدرتیابی حزبی کمونیستی با خصوصیات ماگزیمالیستی حزب ما، دنیا را تکان نمیدهد و سوسیالیسم انقلابی را در غرب مجددا به میدان نمیکشد. دنیا پر از کسانی است که برای کارگر و کمونیسم شانه بالا میاندازند و البته پاداش کلان میگیرند. اما یک جرقه انقلابی در یک گوشه جهان، یک حزب کمونیست کارگری روشن بین که روح اوضاع را درک کرده باشد و نقشش را در جدال قدرت درست بازی کند، تمام این فضا را زیر و رو میکند. مارکسیسم و انقلاب دوباره مد خواهد شد.

ایسکرا: آیا در مجموع تلقی ات از کنگره این بود که بحث قدرت سیاسی و در واقع دوره پراتیکتی جدیدی که حزب دارد در آن پا میگذارد، جای خودش را در میان ما باز کرده و توجه لازم به آن خواهد شد؟

منصور حکمت: کنگره محل فراخوان است و نه تشریح و اقتناع. در تحلیل نهایی هیچ حزبی نه از رهبری اش عقب میماند و نه جلو میزند. فضای کنگره بسیار پر شور بود. اما این تنها ماتریالی برای کار یک رهبری بدست میدهد. کنگره نشان داد که ادامه روند حرکت حزب در این مسیر از زمینه های بسیار مساعدی برخوردار است. اما اینکه رهبری حزب، و منظوم از رهبری مفهومی وسیع تر از صرف مرکزیت حزب است، بر این زمینه مساعد چه چیزی را بنا میکند، کاملا به تشخیص و اراده و همت خودش بستگی دارد. از امروز تا روزی که بجای

جمهوری اسلامی یک حکومت کارگری بپا کنیم، صدها و هزاران تصمیم و تشخیص و اقدام مشخص در دستور ما قرار میگیرد. باید این ها همه صحیح و کمونیستی و هوشیارانه باشند. کلید مساله بنظر من رهبری است.

ایسکرا: اگر بنا باشد یک فاکتور را از میان همه عوامل، بعنوان شرط پیشروی و گسترش پراتیک حزب و حضور سیاسی اش در دل جامعه ایران، یعنی تحقق فراخوان کنگره، برجسته کنی روی چه عاملی انگشت میگذاری؟

منصور حکمت: امکانات مادی. بدون هیچ تردید. این گره اصلی کار ماست. بنظر من هرکس این حزب را دوست دارد، باید جدا بفکر تامین نیازهای مالی و مادی آن باشد.

کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران برگزار شد

در کنگره دوم

فضای سرشار از شوق دیدار، تازه رسیده ها را در خود می گرفت و هردم شورانگیزتر می شد. بیشتر شرکت کنندگان بار اول بود هم را می دیدند. محیط کنگره، تجمع صدوسی فعال کمونیست از نقاط مختلف جهان، آغوش بزرگی بود از گرمی و صمیمیت و همدلی، حاصل سالیان همزیمی در راه اهداف انسانی و رادیکال. کنگره و مجموعه فعالیتهای پیرامونی اش، تجمعی جدی، جدلی، مصمم، فکور، پابزمین و همزمان، شاد و سرحال از شلیک خنده ها و شکفتگی چهره ها بود. شرکت کنندگان، اعم از نمایندگان و رفقای مهمان و رفقای حزب کمونیست کارگری عراق، همگی دست اندرکاران عرصه های متنوع فعالیت حزبی بودند و بخاطر اینکه امکان تجمعی با چنین تنوع، آسان دست نمیدهد، زمانبندی طوری بود که علاوه بر دستور رسمی کنگره، کارگاه های تخصصی ویژه برگزار گردد تا به بعضی ارگانهای حزبی، نهادها، نشریات و کمپینها مجال تبادل نظر حول خطوط کلی دور آتی فعالیتشان داده شود. با فشردهگی کار کنگره و این سمینارها متأسفانه وقت چندانی برای استراحت باقی نماند، بااینحال همگی تا پایان کار بیش از همیشه شاد و شارژ بودند و هنگام ترک محل کنگره انگار قدم از قدم کسی پیش نمی رفت.

روال عملی کنگره

کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت برای گرامیداشت یاد جانباختگان راه سوسیالیسم و سخنرانی افتتاحیه منصور حکمت آغاز شد. پس از تصویب اعتبارنامه های نمایندگان و آئین نامه و دستور جلسات کنگره و پیش از شروع مباحث، پیامهای کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری عراق، طاهر حسن عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری عراق و حکمت کوتانی، دبیر سابق کنفدراسیون اتحادیه های کارگری عراق و کادر کنونی حزب کمونیست کارگری عراق خوانده شد. "گزارش به کنگره" و بدنبال آن پرسش و پاسخ راجع به زوایای گوناگون پراتیک و سیاستهای حزب، زمینه بحث مرکزی و دورنمایی کنگره یعنی "حزب و قدرت سیاسی" را فراهم آورد. معرفی این مبحث توسط منصور حکمت و سپس اظهار نظر وسیع شرکت کنندگان حول آن چنان گیرائی داشت و زمان اضافی می طلبید که بند "اوضاع سیاسی ایران" از دستور حذف شد. در آخرین بخش کنگره، یک کمیته مرکزی ۲۵ نفری برگزیده شد (اسامی اعضای کمیته مرکزی در اطلاعیه پایانی کنگره، مندرج در ایسکرای ۴، اعلام شده است) و کنگره با سخنرانی اختتامیه منصور حکمت و سرود انترناسیونال به سه روز کار فشرده خود پایان داد.

سمینارهای ویژه

سمینارها و نشستهای ویژه ای که توسط کمیته ها و مسئولین حزبی، نشریات، نهادها و کمیپن های پیرامونی حزب در کنار جلسات رسمی کنگره تشکیل شدند عبارت بودند از: جلسه نشریه مدوسا و کانون زن و سوسیالیسم، توسط آذر ماجدی، مینا احدی و آذر مدرسی، جلسه کمیپن بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران، مریم کوشا، جلسه همبستگی-فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی از سوی ثریا شهابی، بهروز میلانی، مریم نمازی و کیوان جاوید، نشست هفتم کمیته کردستان حزب، جلسه کمیته داخل با شماری از رفقای مرتبط با این عرصه، جلسه بحث آزاد حول رابطه حزب و اتحادیه های کارگری زیر نظر نسرين جلالی، گفت و شنود با حکمت کوتانی درباره تاریخ جنبش کارگری و سوسیالیستی در عراق، جلسه نشریه پوشه توسط سیاوش مدرسی، جلسه مالی زیر نظر مجید محمدی و اسد نودینیان، جلسه دفتر افغانستان زیر نظر فرهاد بشارت، جلسه بررسی موقعیت زنان در حزب و چند جلسه بحث آزاد دیگر حول مسائل واحدهای حزب.

از زبان چند چهره

"بنا به دعوتی که خوشبختانه موفق به اجابتش شدم، در کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران حضور یافتم و آنچه با چشمانم دیدم توقعات بالای کمونیستهای ایران بود در برنامه ریزی جدی و طرح و تصویر مسائل و موضوعاتی که حزب را برای رهبری انقلاب آتی و دخالت در سرنوشت قدرت سیاسی آماده میکند. با دیدن آنهمه انسجام و صمیمیت میان شرکت کنندگان کنگره، شدیداً احساس شادی و غرور کردم. همچنین از استقبالی که در کنگره از طرحهای رهبری حزب شد احساس سعادت و آفری به من دست داد. معتقدم آنچه کنگره به آن دست یافت در سطح رویارویی با واقعیات سیاسی جاری بود و بر شایستگی این حزب برای انجام نقش تاریخی اش در حیات جامعه گواهی میدهد. شکر!" (حکمت کوتانی)

"اول بار بود خودم را در جمعی به این بزرگی، بین آدمهای زیادی که مثل هم فکر میکردند، می دیدم. تعداد کمی را میشناختم ولی از همان ساعتها اول با خیلها و حتی همه احساس نزدیکی و صمیمیت کردم. گرچه من بیشتر در کشور کوچک سوئد فعال بودم ولی همه آنهايي که در کنگره بودند، از ایران و عراق تا کانادا و آمریکا و کشورهای اروپایی، مرا میشناختند و درباره کارهایم با علاقه حرف میزدند. این علاقه و تشویق آنها در برابر کارهای کوچک من، بالاتر از انتظارم بود و غافلگیرم کرد. وقتی صحبتهای منصور حکمت را شنیدم که میگفت اگر دنیا دست ما بود چه میکردیم، متوجه شدم کاری که من کرده ام جزء خیلی کوچکی از آن توقع و آرزوی انسانی است. ممنوعیت حجاب کودکان و

حقوق کودک تازه یک گام در جهت جامعه ای انسانی و برابر است که اگر دنیا دست ما باشد آن را میسازیم. در پایان این کنگره احساس توانایی بیشتری میکنم. به خودم قول دادم از تجارب و رفاقت همه این دوستان جدید استفاده کنم. امیدوارم آنها هم برای دریافت و جواب نامه ها و مکالمه های تلفنی من آماده باشند و عصبانی نشوند." (اسرین محمدی)

"شرکت در کنگره حزب با دیگر رفقای کمونیستم پرافتخارترین لحظه زندگی من بود. به خودم گفتم روزهای جستجویم با پیوستن به این حزب تمام شده است و جایگاه خود را پیدا کرده‌ام. جایگاهی در صف حزبی که برای کسب قدرت سیاسی و یک زندگی بهتر برای امروز انسانها مبارزه می‌کند. حزبی که با روشن بینی سیاسی و انسانی‌ترین برنامه و رفتار، تنها آلترناتیو برای من و میلیونها انسان است. به خودم گفتم جهان یک بار دیگر شاهد انقلاب اکتبر دیگری خواهد بود، با حزیش، لنینش و طبقه‌ای که سعادت را عمومی خواهد کرد." (مریم نمازی)

مباحث کنگره

سخنرانی افتتاحیه و "گزارش به کنگره"، موقعیت حزب را، هر یک از زاویه‌های؛ اولی دوره ای تر و دومی کنکرت تر، تصویر کردند. در بخش پرسش و پاسخ، که منصور حکمت و اصغر کریمی به سوالات پاسخ میدادند و یا بعضا خود سوالات و مسائلی را طرح میکردند، جنبه های عملی تر سیاستهای حزب در دوره گذشته به تفصیل واری شد و شرکت کنندگان کنگره در تصویری که رهبری حزب از موقعیت سیاسی و عملی حزب داشت دقیق تر شریک شدند و اجزاء آن را در چارچوب سراسری تری بازبینی کردند.

در مبحث "گزارش" به موقعیت عینی ویژه ای که حزب در آن قرار دارد اشاره شد. اساس این موقعیت ویژه اینست: از یکسو محور فعالیت حزب کمونیست کارگری سازماندهی طبقه کارگر ایران و برپایی یک انقلاب کارگری در ایران است. حزب، بورژوازی ایران و دولت اسلامی را دشمن بلافصل و رودرروی خود تعریف میکند، ایران را محیط اصلی فعالیت خود میداند و برنامه و شعارهایش را برای جامعه ایران طرح و اعلام میکند. از سوی دیگر در همان حال نظیر همه احزاب سیاسی مخالف رژیم اسلامی، حزب کمونیست کارگری یک حزب غیرقانونی است که اساس موجودیت سازمانی اش، رهبری، نشریات، فعالین و کادراهایش، اشکال مختلف ابراز وجود علنی اش، امکانات مادی اش و غیره در خارج کشور است. این وضعیت میتواند به دو نگرش نادرست به فعالیت حزب میدان بدهد:

یک نگرش از خارج کشور یک دنیای سیاسی درخود و کمابیش خودکفا میسازد. حزب در این دنیا زندگی و فعالیت میکند و با کارش در این دنیا قضاوت میشود. این نگرش با موقعیت عینی اجتماعی و زیستی آن سیاسی کاران قدیمی تبعیدی ایرانی خوانایی دارد که از نظر زیستی و اقامتی در خارج کشور جایگیر و ماندگار شده اند بی آنکه هنوز از نظر فرهنگی و سیاسی و روابط اجتماعی در جوامع جدید ادغام شده باشند. حزب بخشی از زندگی سیاسی این قشر در این کشورها تلقی میشود. در این دیدگاه موقعیت تبعیدی حزب و سایر گروهها و احزاب سیاسی به یک مشخصه کمابیش پابرجا و هویتی و مفروض آنها بدل میشود.

نگرش عکس، که در محافل ایرانیان غیرمتشکل مقیم خارج گرایش غالب است، فقط به رویدادها و نیروهای داخل ایران اصالت میدهد و احزاب سیاسی تبعیدی و فعالیت‌هایشان را صرفا در حاشیه آن بستر اصلی و بی تاثیر بر تاریخ و روندهای جامعه می بیند. این نگرشی است که بویژه توسط رادیوها و رسانه های رو به ایران، نظیر رادیو اسرائیل، بی بی سی و نیز رادیوهای فارسی زبان دولتی و نیمه دولتی در کشورهای مختلف و خود بلندگوها و هواداران جمهوری اسلامی به آن دامن زده میشود. توجه این محافل به جریانات سیاسی مجاز داخل کشور است و از این دیدگاه فعالیت حزب در خارج کشور بی تاثیر تلقی میشود. یک تفسیر فعال از چنین موضعی میتواند گذاشتن شاخص فعالیت در داخل و داشتن اعضای داخل کشوری و ارتباط با محافل داخل بعنوان ملاکهای اصلی قضاوت احزاب باشد. در سوی دیگر تفسیر نافع از این دیدگاه، که بویژه در میان قدیمی کارهای سرخورده، به چشم میخورد، کنار گذاشتن فعالیت متشکل تحت عنوان بیحاصل بودن آن است. افراد و قدعلم کردن طیفی از تشکیلات پرست ترین چپی های دوران انقلاب ۵۷، تحت عنوان روشنفکر منفرد و روزنامه نگار و پژوهشگر دموکرات و حتی خاتمی چی در خارج کشور با این دیدگاه خوانایی دارد.

هیچیک از این دو دیدگاه حقیقی نیست. درحالیکه روشن است که محیط سیاسی اصلی برای همه احزاب باید داخل کشور باشد، جایگاه ویژه خارج کشور و فعل و انفعال سیاسی ای که در آن صورت میگیرد در کل حیات سیاسی ایران و در سیر تکوین احزاب سیاسی ای که در ادامه تحولات جاری ایران نقش تعیین کننده بازی خواهند کرد قابل انکار نیست. در ارزیابی موقعیت و فعالیت حزب کمونیست کارگری ایران باید رابطه حقیقی میان این دو حوزه فعالیت (داخل و خارج) و جایگاه هریک در روند پیدایش و آمادگی و قدرتیگری حزب کمونیست کارگری را شناخت و بحساب آورد. از نقطه نظر آینده سیاسی ایران، خارج و داخل بسترهای یک تحول تاریخی واحد و یکپارچه اند. فعل و انفعالات سیاسی در این دو حوزه هم در هر لحظه و هم در یک توالی تاریخی به یکدیگر مربوطند و بر هم تاثیر میگذارند. بعلاوه تا آنجا که به سیر شکل گیری و رشد حزب کمونیست کارگری و سایر احزاب تحت سرکوب و غیر قانونی مربوط میشود، فعالیت در داخل و خارج لحظات و مولفه هایی از پیدایش یک پدیده واحد سازمانی اند و هر یک جایگاه ویژه خود را در مراحل مختلف سیر تکوین سازمان دارند. و بالاخره روشن است که هر حوزه بنا بر ماهیت خود ظرف و بستر روندها و فعل و انفعالات ویژه ای است که فقط یا اساسا در آن حوزه موضوعیت پیدا میکنند. برای مثال بدیهی است که اعتصابات کارگری باید در داخل کشور سازمان یابند، اما حوزه اساسی رشد و گسترش نقد مارکسیستی یا برنامه کمونیستی در جامعه ایران در این مقطع خاص، نظر به اختناق حاکم بر ایران، اساسا خارج کشور است.

حزب کمونیست کارگری در این مقطع یک حزب سیاسی در حال گذار است. از یکسو هم اکنون در یک سلسله روندها و فعل و انفعالات مهم اجتماعی، سیاسی و فکری دخیل است و در عین حال، در تدارک برای یک دخالتگری وسیع در کل سرنوشت سیاسی جامعه است. ارزیابی موقعیت و فعالیت این حزب باید ویژگی موقعیت و شرایط ناظر بر فعالیت حزب و مرحله کنونی در سیر تکوین حزب را به حساب بیاورد*